

прошу! Тут стоїть, як бик! Нема ніякого шахрайства...
 Прошу... (Бє рукою по записнику). Мали... обіцяли
 принести...

ОЛЕСЯ (сміється): Ото раз! А я так налякалася. То ви
 про це?.. Не принесла, бо хотіла вас спитати, чи ви
 волієте, щоб вам може сметану до одної фляшки вси-
 пати. Бо ми дали до двох менших... Є більша, але до
 неї не пішло би дві літри...

ГРИЦЬКО (зразу повеселішав): Хіба що так! А це то
 "фук". Хап його соловей! Нехай буде..!

ОЛЕСЯ: То я збіжу та принесу!

ГРИЦЬКО: Біжіть, серце! Та поспішайте!

ОЛЕСЯ: Авже ж! (Вибігає).

4. Я В А .

ГРИЦЬКО (сам): Прошу..! З порожніми руками біжить
 "цивільбанда" до чоловіка!.. Аж піт ударив на хлопа...
 (З-рідом). Ну й чого ж вона так довго бариться?
 (Плеще).

Голос зазулі (близько): Ку-ку! Ку-ку!

ГРИЦЬКО (підскочив і махає рукою): Пст...! Тихо! Тихо!
 Пст! Ти вдуріла?

Хтось (свище поблизу).

ГРИЦЬКО (зострахом): Який там дідько свище знову..?
 Ов... фе.... А що ж тепер буде..? (Поцмокує скривив-
 шись й бігає безрадно то сюди, то туди). Ов, зле... ов,
 біда..! Три бабі на раз злізеться..!

Хтось (кашляє грімко).

ГРИЦЬКО (аж присів зостраху): На маєш, (люто). А най-
 то мара візьме! Всі баби нараз позлітаються... Йой, а
 що ж я тепер бідний буду робити? Де ж мені сховати-
 ся..? (Ховається в глибині за вишнями).

5. Я В А .

ЯНДРУХ (насвистує, та закашлявся): Ігі... Чогось кашель
 чоловіка вчипився... Але я собі з нього свищу... (Свище
 й переходить).

ГРИЦЬКО (підноситься зза вишень і люто махає кулаком
 у бік Яндруха). І... і... і..., ти старий свистуне! Як я то-
 бі свисну... Старе, а свище, як сопілка. (Швидко хова-
 ється, бо чути, що хтось іде).